

A KÚRIA ELNÖKE
2020.El.I.G.11. szám

Alkotmánybíróság

Budapest
Donáti u. 35-45.
1015

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	III/ 0 1 9 1 2 - 6 / 2019
Érkezett:	2020 FEBR 26. 5. jöv. <i>du'</i>
Példány:	1 Kezelőiroda:
Melléklet:	4 db <i>du'</i>

Tárgy: Tájékoztatás
Hiv. szám: III/1912-5/2019.
Melléklet: 4 db

A fenti számon kelt, a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 164. § (3) bekezdése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló bírói kezdeményezéssel összefüggésben küldött megkeresésére tájékoztatom, hogy a Kúria Büntető Kollégiuma a kérdést a 2020. február 17-i kollégiumi ülésén megvitatta és álláspontját az alábbiak szerint alakította ki.

1. A kialakított álláspont szerint a Be. támadott 164. § (3) bekezdése, valamint a Be. 164. § (1) és (2) bekezdése egymással összhangban értelmezhetők és alkalmazhatók.

Az (1) és (2) bekezdés kötelezettségeket fogalmaz meg; az (1) bekezdés a vádló tekintetében, míg a (2) bekezdés a bíróság vonatkozásában indítvány megléte esetén. A (3) bekezdés az előbbieken írt indítvány hiányának esetére ad iránymutatást, ugyanakkor nem zárja el a bíróságot attól, hogy alapvető feladatát – a tényállás teljeskörű tisztázását – hivatalból elvégezze.

A (3) bekezdés megsemmisítése – és a (2) bekezdés változatlan formában való fenntartása – szabályozatlanul hagyná azt az esetet, amikor az arra jogosultak nem tesznek – a tényállás teljeskörű tisztázásához elengedhetetlen – indítványt. Márpedig a tényállás tisztázása a jogerő előtt ugyanúgy kötelező, mint ahogyan jogerő után ezt szolgálja a perújítás jogintézménye.

A józan észnek való megfelelés alaptörvényben megfogalmazott elvárásával ellenkezően, hogy – pusztán erre vonatkozó indítvány elmaradás okán – csupán a rendes, vagy rendkívüli jogorvoslat során nyílhatna mód a tényállás tisztázására.

2. A Be. támadott 164. § (3) bekezdése alkalmazásával kapcsolatos kúriai álláspont a Bfv. II.359/2019/7. számú határozat [34]-[36] pontjaiban, valamint az ott hivatkozott Bfv.I.1323/2018/20. számú döntésben olvashatók. A Szegedi Ítéltábla Bf.IV.377/2018/5. számú döntése pedig arra példa, hogy a vádlói indítvány hiánya okán elmaradt bizonyítás nem róható fel az elsőfokon eljáró és felmentő ítéletet hozó bíróságnak.

A bíróság részéről való bizonyítás gyakoriságáról kimutatás nem áll rendelkezésre.

3. A Kúria bizonytalanságot ezidáig nem észlelt a kérdéses jogszabályhely alkalmazásával összefüggésben. Az „Igazságügyi Miniszter XX-Bünt/95/2020. előterjesztése a büntetőeljárásról szóló törvény és más kapcsolódó törvények módosításáról” tervezet sem érinti a kérdéses jogszabályhelyet. Fontos ugyanakkor kiemelni, hogy a fenti 2. pontban hivatkozott Bfv.II.359/2019. számú kúriai eseti döntés EBH2019. B.23. számon elvi bírósági határozat formájában közzétételre került és a Kúriai Döntések Bírósági Határozatok 2019/12. számában meg is jelent. Az elvi bírósági határozat címe „a bíróság hivatalból is elrendelhet bizonyítást”. A Kúria tehát jelentős szerepet tulajdonít a kérdésnek, annak kapcsán az egységes jogalkalmazásnak.

4. A válasz igenlő, figyelemmel a fentiekben is már kifejtettekre.

Budapest, 2020. február 19.

Üdvözlettel:

Dr. Darák Réter